

PRASATA

V domečku z červených cihel žila prasačí rodina.

Jednou se prasata usadila ke stolu na oběd.

Všechna prasata jedla po prasačímu: nepoužívala lžíce, vidličky ani nože.

Táta srkal jídlo přímo z talíře, máma hlasitě mlaskala, a děti dali přední nohy a rypáčky do misek a polykali všechno bez kousání. Jako opravdová prasata.

Pouze to nejmladší prasátko si přineslo nůž a vidličku, dalo si za límec ubrousek, hezky se posadilo a začalo obědovat.

– Proč se chováš jako nějaký člověk?! – zlověstně jej upomenul táta.

– Kolikrát ti bylo řečeno, aby sis choval jako prase?! – přidala se máma.

– Hanba! Hanba! – kvičely ostatní děti.

Malé prasátko se opravdu velmi zastydělo – až mu zčervenaly tváře. Strhlo ze sebe ubrousek a praštilo nožem a vidličkou o podlahu.

Pak se po všech čtyřech vyškrábalo na stůl a začalo srkat nejen ze své misky, ale i z těch co patřily prasátkům sedícím vedle.

– No vida, to už je jiná! – pochválil jej táta.

– Šíkula! – dodala máma, která cela zářila radostí – Pojd' ke mně, miláčku, dám ti pusinku.

Prasátko pelášilo přes celý stůl k mámě a po cestě rozlilo všechny misky, talíře a další nádobí. Jako opravdické prase.